

62015CJ0471

EUROOPA KOHTU OTSUS (kolmas koda)

18. jaanuar 2017 (1)

„Eelotsusetaotlus — Maksustamine — Käibemaks — Direktiiv 2006/112/EÜ — Kasuminormi maksustamise erikord — Mõiste „kasutatud kaubad“ — Kasutuselt kõrvaldatud mootorsõidukitelt eemaldatud osade müük”

Kohtuasjas C-471/15,

mille ese on ELTL artikli 267 alusel Vestre Landsreti (läänepiirkonna apellatsioonikohus, Taani) 2. septembri 2015. aasta otsusega esitatud eelotsusetaotlus, mis saabus Euroopa Kohtusse 7. septembril 2015, menetluses

Sjelle Autogenbrug I/S

versus

Skatteministeriet,

EUROOPA KOHUS (kolmas koda),

koosseisus: koja president L. Bay Larsen, kohtunikud M. Vilaras (ettekandja), J. Malenovský, M. Safjan ja D. Šváby,

kohtujurist: Y. Bot,

kohtusekretär: vanemametnik L. Hewlett,

arvestades kirjalikus menetluses ja 8. septembri 2016. aasta kohtuistungil esitatut,

arvestades seisukohti, mille esitasid:

—

Sjelle Autogenbrug I/S, esindaja: advokat C. Bachmann,

—

Taani valitsus, esindaja: C. Thorning, keda abistas advokat D. Auken,

—

Kreeka valitsus, esindajad: E. Tsaousi ja K. Nasopoulou,

—

Euroopa Komisjon, esindajad: L. Lozano Palacios ja M. Clausen, hiljem L. Lozano Palacios, L. Grønfeldt ja M. Clausen,

olles 22. septembri 2016. aasta kohtuistungil ära kuulanud kohtujuristi ettepaneku,
on teinud järgmise
otsuse

1

Eelotsusetaotlus puudutab nõukogu 28. novembri 2006. aasta direktiivi 2006/112/EÜ, mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi (ELT 2006, L 347, lk 1), artikli 311 lõike 1 punkti 1 tõlgendamist.

2

Taotlus on esitatud Sjelle Autogenbrug I/S ja Skatteministeriet (Taani maksuministeerium) vahelises kohtuvaidluses selle üle, kas kasuminormi maksustamise kord on kohaldatav selliste autoosade müüjale, mis on pärit kasutuselt kõrvaldatud ja varuosadena müümiseks mõeldud mootorsõidukitelt.

Õiguslik raamistik

Liidu õigus

Direktiiv 2006/112

3

Direktiivi 2006/112 põhjendus 51 on sõnastatud järgmiselt:

„Topeltmaksustamise ja maksukohustuslaste vahelise konkurentsi moonutamise vältimiseks tuleb vastu võtta kasutatud kaupade, kunstiteoste, antiik- ja kollektsiooniesemete suhtes kohaldatav ühenduse maksustamise kord.“

4

Selle direktiivi artikli 1 lõige 2 näeb ette:

„Ühise käibemaksusüsteemi põhimõtteks on kohaldada kaupade ja teenuste suhtes üldist tarbimismaksu, mis on täpselt võrdeline kaupade ja teenuste hinnaga, olenemata nende tehingute arvust, mis tehakse tootmise ja turustamise käigus enne maksustamisetappi.

Igalt tehingult võetakse käibemaksu, mis arvutatakse kaupade ja teenuste hinna põhjal selliste kaupade ja teenuste suhtes kehtiva määraga ja millest on eelnevalt maha arvatud käibemaksu summa, mis on vahetult makstud hinna kujunemise aluseks olevate eri kulukomponentide pealt.

[...]“

5

Direktiivi 2006/112 XII jaotise „Erikorrad“ 4. peatükk „Kasutatud kaupade, kunstiteoste, kollektsiooni- ja antiikesemete suhtes kohaldatav erikord“ hõlmab artikleid 311–343.

6

Selle direktiivi artikli 311 lõike 1 punktid 1 ja 5 näevad ette:

„Käesolevas peatükis kasutatakse järgmisi mõisteid, ilma et see piiraks muude ühenduse sätete kohaldamist:

1)

„kasutatud kaubad“ – materiaalne vallasasi, mis kõlbab edasiseks kasutamiseks samal kujul või parandatuna, välja arvatud kunstiteosed, kollektsiooni- ja antiikesemed ning liikmesriikide määratletud väärismetallid ja -kivid;

[...]

5)

„maksukohustuslik edasimüüja“ – maksukohustuslane, kes oma majandustegevuse käigus ja edasimüügi eesmärgil ostab või kasutab oma ettevõtluse eesmärgil või impordib kasutatud kaupu, kunstiteoseid, kollektsiooni- või antiikesemeid, olenemata sellest, kas kõnealune maksukohustuslane tegutseb oma huvides või mõne teise isiku huvides lepingu alusel, mille kohaselt makstakse ostu või müügi pealt komisjonitasu.“

7

Direktiivi 2006/112 XII jaotise 4. peatüki 2. jagu kannab pealkirja „Maksukohustuslike edasimüüjate erikord“. See sisaldab muu hulgas 1. alajagu „Kasuminormi maksustamise kord“ ja hõlmab artikleid 312–325.

8

Direktiivi artikkel 312 sätestab:

„Käesolevas alljaos kasutatakse järgmisi mõisteid:

1)

„müügihind“ – kõik, mis moodustab tasu, mis maksukohustuslik edasimüüja on saanud või saab soetajalt või kolmandalt isikult, kaasa arvatud vahetult selle tehinguga seotud toetused, maksud, lõivud ja kõrvalkulud, nagu komisjoni-, pakendus-, veo- ja kindlustuskulud, mis maksukohustuslasest edasimüüja nõuab soetajalt sisse, kuid välja arvatud artiklis 79 nimetatud summad;

2)

„ostuhind“ – kõik, mis moodustab punktis 1 määratletud tasu, mis tarnija on saanud või saab maksukohustuslikult edasimüüjalt.“

9

Direktiivi 2006/112 artikli 313 lõige 1 sätestab:

„Maksukohustuslike edasimüüjate teostatavate kasutatud kaupade, kunstiteoste, kollektsiooni- ja antiikesemete tarnete suhtes kohaldavad liikmesriigid erikorda maksukohustuslike edasimüüjate saadud kasuminormi maksustamiseks käesoleva alajao sätete kohaselt.“

Selle direktiivi artikkel 314 näeb ette:

„Kasuminormi maksustamise korda kohaldatakse kasutatud kaupade, kunstiteoste, kollektsiooni- ja antiikesemete tarnetele maksukohustusliku edasimüüja poolt, kui need kaubad on talle ühenduse piires tarninud üks järgmistest isikutest:

a)

mittemaksukohustuslane;

[...]“

Direktiivi artikkel 315 sätestab:

„Artiklis 314 nimetatud kaubatarnete maksustatav väärtus on maksukohustusliku edasimüüja kasuminormi ja kasuminormiga seotud käibemaksu summa vahe.

Maksukohustusliku edasimüüja kasuminorm võrdub kaupade eest maksukohustusliku edasimüüja võetava müügihinna ja ostuhinna vahega.“

Direktiivi 2006/112 artikkel 318 sätestab:

„1. Liikmesriigid võivad maksu kogumise menetluse lihtsustamiseks ette näha pärast käibemaksukomiteega konsulteerimist, et teatavate tehingute või teatavat liiki maksukohustuslike edasimüüjate puhul määratakse kasuminormi maksustamise korra alusel toimuvate kaubatarnete maksustatav väärtus kindlaks igaks maksustamisperioodiks, mille kohta maksukohustuslik edasimüüja peab esitama artiklis 250 nimetatud käibedeklaratsiooni.

Esimeses lõigus nimetatud võimaluse kasutamisel on nende kaubatarnete maksustatav väärtus, mille suhtes kohaldatakse sama käibemaksusumma, maksukohustusliku edasimüüja kogukasuminormi ja selle kasuminormiga seotud käibemaksu summa vahe.

2. Kogukasuminorm võrdub järgmiste summade vahega:

a)

kasuminormi maksustamise korra alusel maksustamisperioodil maksukohustusliku edasimüüja teostatud kaubatarnete kogusumma; see on müügihindade kogusumma;

b)

artiklis 314 nimetatud selliste kaubaostude kogusumma, mis maksukohustuslik edasimüüja on maksustamisperioodil sooritanud; see on ostuhindade kogusumma.

3. Liikmesriigid võtavad vajalikud meetmed tagamaks, et lõikes 1 nimetatud maksukohustuslikud edasimüüjad ei saaks põhjendamatut kasu ega kannaks põhjendamatut kahju.“

Euroopa Parlamendi ja nõukogu 18. septembri 2000. aasta direktiivi 2000/53/EÜ kasutuselt kõrvaldatud sõidukite kohta (EÜT 2000, L 269, lk 34; ELT eriväljaanne 15/05, lk 224) põhjenduse 5 kohaselt kehtib põhimõte, et jäätmed tuleb korduv- või taaskasutusele võtta, kusjuures eelistatakse korduvkasutamist ning ringlussevõttu. Selle direktiivi põhjendus 14 tunnistas vajadust ergutada ringlussevõetud materjalide turgude arendamist.

Direktiivi 2000/53 artikli 3 „Reguleerimisala“ lõikes 1 on ette nähtud:

„Käesoleva direktiivi reguleerimisalasse kuuluvad kasutuselt kõrvaldatud sõidukid, kaasa arvatud nende osad ja materjalid. Käesolevat direktiivi kohaldatakse olenemata sellest, kuidas sõidukit on kasutamise ajal hooldatud või remonditud ning olenemata sellest, kas sõiduk on varustatud tootja poolt tarnitud või muude osadega, mille varu- või asenduosadena paigaldamine vastab asjaomastele ühenduse või siseriiklikele sätetele, ilma et see piiraks artikli 5 lõike 4 kolmanda lõigu kohaldamist.“

Taani õigus

23. jaanuari 2013. aasta käibemaksuseaduse nr 106 (lov om merværdiafgift nr. 106) põhikohtuasja asjaolude asetleidmise ajal kohaldatava redaktsiooni (edaspidi „käibemaksuseadus“) 17. peatüki „Erisätter kasutatud kaupade, kunstiteoste, kollektsiooni- ja antiikesemete kohta“ § 69 lõike 1 punktis 1 ja lõikes 3 on sätestatud:

„1. Ettevõtjad, kes ostavad kasutatud kaupu, kunstiteoseid, kollektsiooni- ja antiikesemeid muu hulgas edasimüügi eesmärgil, võivad edasimüügi ajal maksta selle peatüki sätete alusel kõnealustelt kaupadelt maksu vastavalt käesolevas peatükis sätestatud eeskirjadele. Neid eeskirju kohaldatakse muu hulgas kasutatud kaupadele eeltingimusel, et kaubad tarnib Taanist või mõnest teisest Euroopa Liidu liikmesriigist:

1)

mittemaksukohustuslane,

[...]

3. Kasutatud kaubad tähistavad materiaalseid vallasasju, mida saab samal kujul või parandatuna korduvkasutada, välja arvatud kunstiteosed, kollektsiooni- ja antiikesemed ning vääriskivid ja -metallid. Teise Euroopa Liidu riiki või teisest Euroopa Liidu riigist tarnitavat transpordivahendit peetakse kasutatuks, kui see ei kuulu § 11 lõikes 6 antud määratluse alla.“

1994. aasta käibemaksuseadusega (Folketingstidende 1993–1994, A-lisa, veerg 4368) kehtestati käibemaksueeskirjad kasutatud kaupade kohta ja seaduse ettevalmistavate materjalide kohaselt „on ettepaneku kohaste normide eesmärk ära hoida, et ühe ja sama kauba pealt ei tasutaks kogu maksusummat kaks korda või enam. See juhtub näiteks siis, kui kaupleja ostab füüsiliselt isikult

kasutatud kaupu edasimüügi eesmärgil.“

17

Ettevalmistavatest materjalidest nähtub, et mõiste „kasutatud kaubad“, mis on sätestatud käibemaksuseaduse § 69 lõikes 3, tähistab „materiaalseid vallasasju, mida saab samal kujul või parandatuna korduvkasutada. Sellest tuleneb, et materiaalne vallasasi peab jääma olemuselt samaks asjaks“.

18

Maksuhaldur märkis 10. veebruari 2006. aasta ringkirjas utiliseeritavatelt sõidukitelt makstava käibemaksu kohta, et käibemaksueeskirjad kasutatud kaupade kohta ei ole kohaldatavad varuosade edasimüügile autolammutaja poolt, sest sõiduki olemus muutub, kuna sõidukist saavad varuosad.

Põhikohtuasi ja eelotsuse küsimus

19

Sjelle Autogenbrug on sõidukite ringlussevõtuga tegelev ettevõtja, kelle põhitegevusala on kasutuselt kõrvaldatud sõidukitelt eemaldatud kasutatud autoosade edasimüük.

20

Sjelle Autogenbrugi tegevus hõlmab muu hulgas sõidukitest tuleneva reostusohu kõrvaldamist ja jäätmete töötlemist, mis on varuosade eemaldamise õiguse saamise eeltingimus. Lõpuks moodustab ettevõtja kogukäibest tagasihoidliku osa sellise vanametalli (vanaraud) müük, mis jääb järele pärast autoosade eemaldamist ja töötlemist.

21

Sjelle Autogenbrug ostab kasutuselt kõrvaldatud sõidukeid eraisikutelt ja kindlustusseltsidelt. Ei eraisikud ega kindlustusseltsid ei deklareeri sõidukite müügi korral käibemaksu. Eelotsusetaotluse esitanud kohus märgib oma otsuses, et Euroopa Kohtule esitatud küsimus puudutab vaid selliste kasutatud autoosade kvalifitseerimist, mis on pärit sõidukitelt, mille Sjelle Autogenbrug ostis eraisikutelt.

22

Kasutuselt kõrvaldatud sõidukite utiliseerimine annab õiguse utiliseerimishüvitisele, mida keskkonnaministeerium maksab riiklikku autoregistrisse kantud auto viimasele omanikule. Selle korra eesmärk on tekitada omanikus huvi tagada, et sõiduk utiliseeritakse keskkonnahoidlikult. Alates 2014. aastast tuleb selliste sõidukite omanikel endil, mitte enam Sjelle Autogenbrugil, hoolitseda selle eest, et neile makstaks utiliseerimishüvitist.

23

Eelotsusetaotluse esitanud kohtu sõnul puudub teave selle kohta, millest koosnes sõidukite ostuhind, ja eelkõige selle kohta, kuidas määrati kindlaks sõiduki osade, vanametalli ning reostusohu kõrvaldamise ja sõidukitest pärit jäätmete töötlemise eest makstava utiliseerimishüvitise väärtus ja kuidas see lisatakse müügihinnale.

24

Eelotsusetaotluse esitanud kohus märgib, et Sjelle Autogenbrug deklareerib käibemaksu üldkorras. Äriühing taotles 15. juulil 2010 Taani maksuhaldurilt siduva maksuotsuse tegemist selle kohta, kas käibemaksuseaduse 17. peatükis ette nähtud kasutatud kaupade käibemaksuga maksustamise kord on kohaldatav kasutatud autoosade edasimüügile.

25

Maksuhaldur väljastas 6. augustil 2010 Sjelle Autogenbrugile siduva maksuotsuse, mille kohaselt ei ole ettevõtjal õigust kasutatud kauba müümisel kasuminormi maksustamise korda kasutada, sest kõnealused autoosad ei kuulu kohaldatavate õigusaktide tähenduses mõiste „kasutatud kaubad“ alla.

26

Landsskatteretten (Taani maksukohus) jättis siduva maksuotsuse 12. detsembri 2011. aasta otsusega jõusse. Põhikohtuasja kaebaja esitas selle kohtuotsuse peale apellatsioonkaebuse eelotsusetaotluse esitanud kohtule.

27

Neil asjaoludel otsustas Vestre Landsret (läänepiirkonna apellatsioonikohus, Taani) menetluse peatada ja esitada Euroopa Kohtule järgmise eelotsuse küsimuse:

„Kas kasutuselt kõrvaldatud sõidukite osi, mida sõidukite ringlussevõtuga tegelev ja käibemaksukohustuslasena registreeritud ettevõtja eemaldab sõidukilt selleks, et müüa neid edasi varuosadeks, saab käesoleva kohtuasja asjaoludel pidada direktiivi [2006/112] artikli 311 lõike 1 punkti 1 tähenduses kasutatud kaupadeks?“

Eelotsuse küsimuse analüüs

28

Eelotsusetaotluse esitanud kohus palub sisuliselt selgitada, kas direktiivi 2006/112 artikli 311 lõike 1 punkti 1 tuleb tõlgendada nii, et varuosad, mis on pärit kasutuselt kõrvaldatud sõidukilt, mille ringlussevõtuga tegelev ettevõtja on otnud eraisikult eesmärgiga müüa need edasi varuosadeks, kujutavad endast „kasutatud kaupu“ nimetatud sätte tähenduses, mistõttu maksukohustusliku edasimüüja poolt selliste osade tarnimisele kohaldatakse kasuminormi maksustamise korda.

29

Siinkohal tasub meenutada, et liidu õigusnormi kohaldamisala kindlaksmääramiseks tuleb arvesse võtta nii selle sõnastust, eesmärki kui ka konteksti (kohtuotsus, 3.3.2011, Auto Nikolovi, C-203/10, EU:C:2011:118, punkt 41 ja seal viidatud kohtupraktika).

30

Antud juhul on direktiivi 2006/112 artikli 311 lõike 1 punkti 1 kohaselt „kasutatud kaubad“, „materიაalne vallasasi, mis kõlbab edasiseks kasutamiseks samal kujul või parandatuna“.

31

Tuleb märkida, et antud sättest ei nähtu, et mõiste „kasutatud kaubad“ selle sätte tähenduses

väljastab teisest asjast pärineva ja selle koostisosaks olnud materiaalse vallasasja, mis võib edasiseks kasutamiseks samal kujul või parandatuna. Asjaolu, et kasutatud kaup, mis on olnud teise asja osa, eraldatakse viimasest, ei mõjuta eemaldatud asja kvalifitseerimist „kasutatud kaubaks“, kui seda saab uuesti kasutada „samal kujul või parandatuna“.

32

Lisaks on „kasutatud kaubaks“ kvalifitseerimisel vaja vaid seda, et kasutatud kaubal säiliks need kasutamisevõimalused, mis tal olid uuna, ning et seda saaks seetõttu korduvkasutada samal kujul või parandatuna.

33

Sama kehtib kasutuselt kõrvaldatud mootorsõiduki osade puhul, kui neil isegi nimetatud sõidukilt eemaldatuna säilivad samad kasutusvõimalused, mis olid uuna, ja neid saab samal otstarbel uuesti kasutada.

34

Selline tõlgendus on muu hulgas kooskõlas ka direktiivi 2000/53 põhjenduses 5 välja toodud aluspõhimõttega, mille kohaselt tuleb sõidukitelt pärit jäätmed korduv- või taaskasutusele võtta, kusjuures eelistatakse korduvkasutamist ning ringlussevõttu.

35

Sellist tõlgendust ei saa kahtluse alla seada Taani valitsuse väide, mille kohaselt eeldab kvalifitseerimine „kasutatud kaubaks“ direktiivi 2006/112 artikli 311 lõike 1 punkti 1 tähenduses, et ostetud kaup jääb samaks ka müümisel, mis aga ei ole nii juhul, kui mootorsõiduk ostetakse kompleksena ning müüakse edasi sellelt eemaldatud osadena. Taani valitsus leiab, et kasutatud sõidukilt eemaldatud osad on saadud sõidukilt pärit jäätmete töötlemisel. Seetõttu ei jäänud need samaks ajavahemikul, mil ettevõtja kasutuselt kõrvaldatud sõiduki osad ostis ning seejärel varuosadena müüs.

36

Tuleb siiski märkida, et mootorsõiduk koosneb erinevatest osadest, mille võib kokku panna ja lahti võtta ning edasi müüa samal kujul või parandatuna.

37

Neil asjaoludel tuleb kasutuselt kõrvaldatud sõidukitelt pärit osasid käsitada „kasutatud kaupadena“ direktiivi 2006/112 artikli 311 lõike 1 punkti 1 tähenduses, mistõttu kohaldatakse maksukohustusliku edasimüüja poolt selliste osade tarnimisele vastavalt nimetatud direktiivi artikli 313 lõikele 1 kasuminormi maksustamise korda.

38

Kasuminormi maksustamise korraga seoses tasub siinkohal meenutada, et direktiivi 2006/112 artikli 315 teise lõigu kohaselt võrdub maksukohustusliku edasimüüja kasuminorm kaupade eest maksukohustusliku edasimüüja võetava müügihinna ja ostuhinna vahega.

39

Selle korra kohaldamata jätmise varuosade suhtes, mis on eemaldatud kasutuselt kõrvaldatud ja

eraisikutelt ostetud mootorsõidukitelt, läheks vastuollu kasuminormi maksustamise erikorra eesmärgiga, mis on direktiivi 2006/112 põhjenduse 51 kohaselt topeltmaksustamise ja konkurentsimoonutuste vältimine kasutatud kaupade valdkonnas (vt selle kohta kohtuotsused, 1.4.2004, Stenholmen, C?320/02, EU:C:2004:213, punkt 25; 8.12.2005Jyske Finans, C?280/04, EU:C:2005:753, punkt 37, ja 3.3.2011, Auto Nikolovi, C?203/10, EU:C:2011:118, punkt 47).

40

Nimelt tooks topeltmaksustamise kaasa see, kui maksukohustusliku edasimüüja varuosade tarned maksustatakse käibemaksuga, kuna esiteks sisaldab nende osade müügihind igal juhul käibemaksu, mille tasus direktiivi 2006/112 artikli 314 punktis a märgitud isik, ja teiseks, kuna see isik ega maksukohustuslik edasimüüja ei saaks vastavat summat maha arvata (vt kohtuotsus, 3.3.2011, Auto Nikolovi, C?203/10, EU:C:2011:118, punkt 48 ja seal viidatud kohtupraktika).

41

Taani ja Kreeka valitsus toovad välja küll võimalikud raskused kasuminormi ja eelkõige iga eemaldatud autoosa ostuhinna maksustatava väärtuse kindlaksmääramisel vastavalt direktiivi 2006/112 artiklile 315.

42

Samas ei saa võimalikud praktilised raskused kasuminormi maksustamise korra kohaldamisel põhjendada teatavat liiki maksukohustuslike edasimüüjate kategooria väljajätmist selle korra kohaldamisalast, kuna sellist väljajätmise võimalust ei ole ette nähtud ei direktiivi 2006/112 artiklis 313 ega üheski muus artiklis.

43

Lisaks peab maksustatav väärtus, mis on kindlaks määratud kasuminormi maksustamise korra kohaselt, põhinema raamatupidamisarvestusel, mis võimaldab kontrollida, et kõik selle korra kohaldamise tingimused oleks täidetud.

44

Pealegi tasub meenutada, et liikmesriigid võivad maksu kogumise menetluse lihtsustamiseks ette näha pärast käibemaksukomiteega konsulteerimist, et teatavate tehingute või teatavat liiki maksukohustuslike edasimüüjate puhul vastab nende kaubatarnete maksustatav väärtus, mille suhtes kohaldatakse sama käibemaksumäära, maksukohustusliku edasimüüja kogukasuminormile, nagu see on määratletud direktiivi 2006/112 artiklis 318.

45

Eelnevaid kaalutlusi arvesse võttes tuleb eelotsusetaotluse esitanud kohtu küsimusele vastata, et direktiivi 2006/112 artikli 311 lõike 1 punkti 1 tuleb tõlgendada nii, et kasutuselt kõrvaldatud sõidukitelt pärit osad, mille ringlussevõttuga tegelev ettevõtja on otnud eraisikult eesmärgiga müüa neid edasi varuosadeks, kujutavad endast „kasutatud kaupu“ selle sätte tähenduses, mistõttu tuleb maksukohustusliku edasimüüja poolt selliste osade tarnimisele kohaldada kasuminormi maksustamise korda.

Kohtukulud

46

Kuna põhikohtuasja poolte jaoks on käesolev menetlus eelotsusetaotluse esitanud kohtus poolelioleva asja üks staadium, otsustab kohtukulude jaotuse siseriiklik kohus. Euroopa Kohtule seisukohtade esitamisega seotud kulusid, välja arvatud poolte kohtukulud, ei hüvitata.

Esitatud põhjendustest lähtudes Euroopa Kohus (kolmas koda) otsustab:

Nõukogu 28. novembri 2006. aasta direktiivi 2006/112/EÜ (mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi) artikli 311 lõike 1 punkti 1 tuleb tõlgendada nii, et kasutuselt kõrvaldatud sõidukitelt pärit osad, mille ringlussevõttuga tegelev ettevõtja on otnud eraisikult eesmärgiga müüa neid edasi varuosadeks, kujutavad endast „kasutatud kaupu“ selle sätte tähenduses, mistõttu tuleb maksukohustusliku edasimüüja poolt selliste osade tarnimisele kohaldada kasuminormi maksustamise korda.

Allkirjad

(1) * Kohtumenetluse keel: taani.